५।२।११५। इति छन्। खियां टाप्। यहा प्रचक्रदी रुद्रम्लिविश्वेषः । ततः खार्थं कन् । टापि पूर्वे इस: ।) विदाविशेष:। इति रहा-

चक्डवती, स्त्री, (चग्र+"नमनावु:।" उगां। १।११८। इति ड:। चड़ि + अम् वा। चख-श्वकता विद्यते । यहा, चकः रहांशो भेरवविश्वा रचनतया विद्यते खाः। मतुप् ततो भस्य वलम्।) दुर्गा। इति भ्रव्रकावली ॥ ग्रहनायिकान्नर्गतनायिकाविश्रेषः। ग्रस्या धार्न यथा। चक्डवतीं घम्बवर्णा घोड्णभुजामित्यादि ग्रेषं च खनायिकाध्यानवत्। इति देवीपुरा-खोत्तदुर्गोत्सवपद्वतिः॥

चढा, स्ती, (चम् चग् वा + हः। चड़ि + अच् वा। ततराप्।) अरनायिका नामतनायिका-विशेष:। (यथा, देवीपुराणे।

"चढा चढनती चढनायिकाप्यतिचिकिका ॥") ग्रसाधानं यथा। चढां मुक्तवसा घोड़ भ-भुजामितादि प्रेषं च खनायिकाधानवत्। इति देवीपुराखोक्तदुर्गोत्सवपह्नति: ॥ जिनानां भासनदेवताविभीष:। इति हैमचन्द्र:॥ चीर-नामगन्धद्रवम्। इत्यमरः। २।४।१२८॥ (यथा, चरके सम्माने हतीये।धाये।

"कुछं इरिद्रे सुरसं पटोलं निबाखगन्धे सुरहार्वाश्यु। ससर्वपं तुम्क्धान्यवन्यम् चढाच चूर्णान समानि कुथात्॥")

भ्राक्रपुत्री। इति मेहिनी। डे। १२॥ (यथा, सुश्रुते स्वस्थाने ३८ अधाये॥ "एलातगर-कुष्ठमां नीध्यामकत्वक्षचनागपुष्य प्रियङ्ग हरे-युकायावनखयुक्तिच्छास्यौग्रेयकश्रीवेष्टकचोच-चोरकवालकगुग्गुलुसक्वरसतुर्व्यकुन्द्रका-गुरुस् को भीरभद्र रारक कुरुमानि प्रवागके भर-चिता" लिङ्गिनीलता। कपिकच्छः। आख-कर्यौ । श्वेतदूर्वा । इति राजनिर्घग्टः ॥ नदी-विश्वेष:। इति श्रव्हरतावली ॥

चडातुः, पुं. (चढाः प्रखरास्तीता वा ग्रंभवी रक्सयोगस्य।) स्थ्यः। यथा, महानाटके। "चकां भी निभा का कथा रघुपते चन्द्रीयमु ज्ञाते।"

(तयाच राजतरिङ्गर्याम्। ४। ४०१। "भातरी तौ समासाद्य राज्यं नैव व्यराजत। हैमलिशिशिरी प्राप्य चक्कांशोरिव मक्कलम्॥") चडात:, पुं, (चडं चडतां तीव्रलं व्यतित निरन्तरं प्राप्नोतीत। यत + यग्।) करवीर:। इय-मर:। २। ४। ७६॥ (पर्यायोश्ख यथा,--"हितीयो रक्तपुष्यच चकातो लगुड्सथा॥" इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्व दे प्रथमे भागे॥

गुणाकास्य करवीरग्रन्दे ज्ञातथा: ॥) चखातकं, की, (चकां खियं अतित सततं गक्ति प्राप्नोती वये:। यत + खुल्।) चहीं-वकम्। वरकी बामहीं वपर्यन्तं वासः। इत-

धतात् पुंलिङ्गोशिप ॥

चढालः, पुं, (चढते कुप्यतीति। चड़ि कोपे+ "पतिचिकिभ्यामालन्।" उर्यो ।१।११६। इत्या-लम्। यहा, चर्छं विकटं अलं अलङ्कारी यस्य इख्ज्लहतः।) वर्णसङ्करनातिविशेषः। चाङ्गल इति भाषा। सतु बाह्यणीगभे स्दौरसाच्चात:। इति पराश्रपद्वति:॥ तत्पयायः। अवः २ मातङ्गः ३ दिवाकी ति: ४ जनङ्गमः ५ निषादः ६ श्वपत्तः ७ जन्तेवासी प्रचाखालः ६ पुक्रसः १०। इत्यमर:। २। १०। १६॥ जलङ्गम: ११ निशाद: १२ श्रपक् १३ पुकाम: १४ पुकाष:१५। इति तट्टीका ॥ निष्कः १६। इति चिकाखः-भ्रेषः ॥ तस्यास्तियंथा, रामायणे। " यथ रात्रां यतीतायां तस्यां राजा वभूव ह। चिखालदर्भनो राम ! सदा एव दुराक्षति: ॥ नीलपीतामरधरो रक्तामरक्तोत्तरः। संरव्यताम्बधीराचः कराली हरिपिङ्गलः ॥ ऋचचकी च लौहाभरणभूषित: ॥" श्मशानचढालस्य निवासकर्मादि यथा,-"चाडालश्वपचानानु विच्योमात् प्रतिश्रयः। अपपात्रास कर्त्तवा धनमेषां समहेमम् ॥ वासांसि न्दतचेलानि भित्रभाखिषु भोजनम्। कार्यायसमलङ्कारः परित्रच्या च नित्यभः॥ ग तै: समयमन्विच्हेत् पुरुषो धर्ममाचरन्। व्यवचारी मिथलीषां विवादः सट्यीः सह ॥ चान्नमेषां पराधीनं देयं खाद्मिनभाजने। राजी न विचरेयुक्ते ग्रामेषु नगरेषु च॥ दिवा चरेयु: कार्यायं चिह्निता राजभासने:। व्यवान्धनं प्रवचीव निर्हरेयुरिति स्थिति:॥ वधांच हत्यु: सततं यथाशास्त्रं नृपात्त्रया। वध्यवासांसि गृह्हीयुः ग्रायासाभरणानि च ॥" (एतैईतस्य पश्रोभींसशुह्रिमाच मनु: ।५।१३१। "यभिर्हतस्य यनांसं श्री तनातुर जवीत्। क्रवाद्धि इतस्याचे बाखाला वे ब दस्भः॥") क्ररकर्मा। इति संचित्रसारे उणादिवृत्तः॥ (स्त्रियां डीष्। तन्त्रोक्तप्रक्तिविश्वेष:॥)

च खालकन्दः, पुं, (च खालप्रियः कन्दः।) कन्द-विशेष:। तस्य गुणा:। मधुरत्वम्। कपपित्तास-दोषविषभूतादिदोषनाणिलम्। रसायनलच। तस्य भेदा:। एकपनः द्विपनः निपनः चतुव्यनः पचपन:। इति राजनिषेग्टः॥

चखालवलको, स्ती, (चखालवादनीया वलकी वीया।) चढालबीया। इत्यमर:।२।१०।३२॥ ग्रस्याः पर्यायः। कष्डोलवीणाग्रन्दे द्रष्ट्यः॥

चढालिका, स्त्री, (चढाल: वादकलेनास्यस्या:। चखाल + उन् टाप् च।) चखालवसकी। उमा। (चकं प्रचक्तभावं चलतीति। चल+ खुल् कापि यत इत्वच।) यौषधीमेद:। इति मेदिनीकरहेमचन्द्री॥

चिक्तः, खौ, (चिक् कोपे+इन्।) चकी। इत्यमरटोकायां भरतः॥

मर:। २।६।११६॥ पुंस्काखे वोपालित चिक्टिका, क्ती, (चक्टी + खोर्धे कन् टापि पूर्व-चूख:। चिर्ण्ड + कन्वा।) दुर्गा। इत्यमर:। १।१। इट॥ (यथा, मार्क खेये। ६२। २६। "इल्का सा भगवती चिखिका चखिकमा॥" इयमेव अमरकग्ट्के पौठप्रिक्षिक्पेया विराजते। यथा, देवीभागवते। ७।३०। ७३। "क्रालके प्रचका तु चिक्तारमरकग्टके॥" गायचीरूपा देवी। यथा, देवीभागते। १२। [घता॥")

"चट्ला चिंखका चित्रा चित्रमाल्यविभू-चिखलः, पुं, (चिखते कीपयुक्ती भवतीति। चिड़ि कोषे + इलच्। चल्ड + अस्यये इलच्वा।) रुद्र:। नापित:॥ वास्तुकम्। इति हेमचन्द्र:॥ चिंदिला, स्त्री, (चिंदिल + स्त्रियां टाप्।) नदी-

भेदः। इख्यादिकीषः॥ चर्छी, स्त्री, (चर्छि+"बज्ञादिग्यस्र।" शशाव्या इति वा डीष्।) दुर्गा। (यथा, तिथितस्व दुर्गीत्सवबोधनप्रकरकी। [स्किया॥") "चाडीमामलयेट् विद्वान् नाच घष्ठी पुर-क्तिं। कोपना। इति मेदिनी। ते।१२॥ (यथा, रघुवंग्रे। १२।५। विरी ॥") "सा किलाश्वासिता चड़ी भर्त्वा तत् संश्वतौ ग्रसा रूपान्तराथि। चिष्डः चष्टा चिष्डका। इत्यमरटीकायां भरतः॥ *॥ मार्केष्डयपुरा-णोत्तदेवीमाचात्माम्। तस्य पाठक्रमो यथा,-"अगेलं कीलकचादी पठिला कवचं पठेत्। जपेत् सप्तभातीं पचात् क्रम एव भिवोदितः॥ अर्गेलं दुरितं इन्ति कीलकं फलदं तथा। कवचं रचयेक्रियं चिखका चित्रयं तथा॥" इति तन्त्रम्॥

"नारायणं नमस्कृत नरचेव नरोत्तमम्। देवीं धरखतीं वासं ततो जयसदीरयेत्॥ आदी च प्रणवं जम्मा स्तीनं वा संहितां पठेत्। चानी च प्रणवं ददादित्यवाचादिपूर्वाः॥ सर्वत्र पाठ विज्ञेयो स्वन्यथा विकलं भवेत्। शुह्रेनानचित्तिने पिठतचं प्रयत्नतः ॥ न कार्यासक्तमनसा कार्य स्तीत्रस्य वाचनम्। चाधारे स्थापयिला तु पुस्तकं वाचयेत् सुधौः॥ इस्तमं स्थापनादेव यसादल्यफलं लमेत्। खयच लिखितं यतु क्रतिना लिखितं न यत्॥ ग्रवाच्यमेन लिखितं तचापि विषलं भवेत्। ऋषिच्छन्दादिनं न्यस्य पठेत् स्तोचं विचच्यः॥ स्तोने न दश्यते यन प्रयावन्यासमाचरेत्। सङ्काल्यते स्तोचपाठे संखा सता पठत् सुधी: ॥ अध्यायं प्राप्य विरमेन तु मध्ये कदाचन। क़ते विरामे मध्ये तु अध्यायादि पठ तर: ॥ ब्राह्म यां वाचकं विद्यान्नान्य वर्षे जमादरात्। श्रुत्वान्यवर्णे जाद्राजन् । वाचकानरकं व्रजेत् । देवाचीमयतः हत्वा ब्राच्यानां विश्वेषतः। ग्रियच शिथिलं कुर्याद्वाचकः क्षरमन्दन ! ॥ पुनर्वभीत तत् स्वां न सुक्रा धार्येत् कवित्।